

Đồng Hương kính mến,

Từ nhiều năm qua, Người Việt tị nạn chúng ta, thỉnh thoảng vẫn tham gia đạo diễn phim ảnh Hollywood. Năm nay, 4 tháng 4, The Fragile Flower đã được trình chiếu tại thành phố Nữ Ước. Để ủng hộ CS Thái Hà, trong vai phụ tá Đạo Diễn của cuốn phim, vài anh em trong Cộng Đồng ta cũng đã hưởng ứng đi xem.

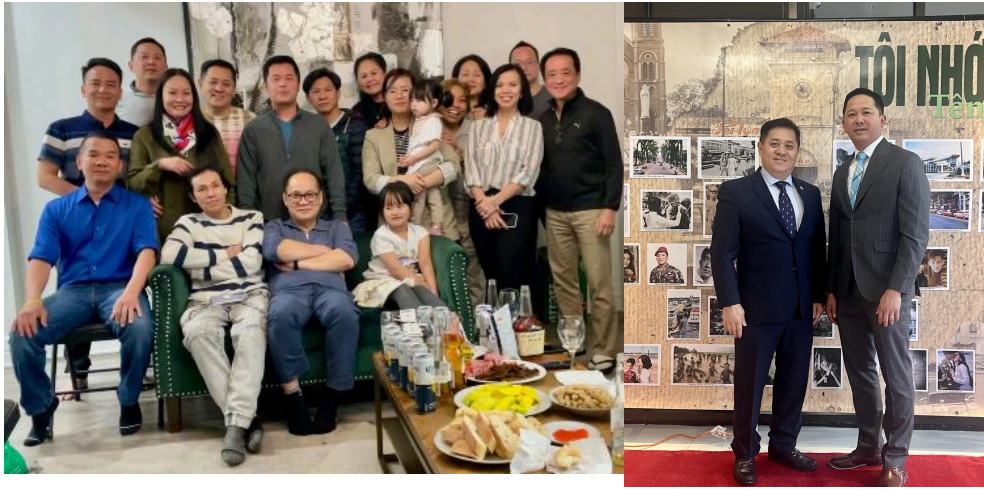

Đồng Hương kính mến, đã gần nửa thế kỷ trôi qua, nhưng khi Tháng Tư đến với chúng ta, dù thế hệ cầm súng cho Chế Độ "Thiệu Kỳ Hương" trước 1975 chỉ còn một số nhỏ sống sót. Nhưng khi vết thương lòng trong số Việt Tị Nạn của thế hệ Một, Một Rười, chí những thế hệ thứ Hai, tức là thế hệ của các cháu sinh trưởng ở Đệ Tam Quốc Gia, nơi các cháu hòa nhập vào xã hội mới như người bản xứ nhưng được ông bà cha mẹ cân nhắc nguồn gốc của gia đình, của thế hệ lưu vong... Nhiều nơi, "Ba thế hệ" này vẫn sát cánh bên nhau, tham gia đông đảo những tổ chức Cộng Đồng, mà đặc biệt là khi lương tâm bị đánh động qua tờ rơi "Tôi Nhớ Tên Anh" nhằm "Gây Quỹ Giúp Thương Phế Binh VNCH" còn khốn khó ở quê nhà.

Chao ơi, tổ chức gây quỹ giúp Thương Phế Binh năm nay được tổ chức ở Montreal, Canada. Và không chỉ Đồng Hương Tị Nạn ở Montreal tham dự, mà còn có đồng hương nhiều nơi đến ủng hộ... trong số đó có đại diện Cộng Đồng New York đi dự. Xin xem Video:

<https://youtu.be/VtZFq6k6alM?si=KMs6WH5rLwsjmb4> và một số hình ảnh tiêu biểu:

Rồi cũng cùng ý nghĩa “tưởng niệm” hoặc “tiệc nuôi” chuỗi ngày “tự do, hạnh phúc” của nền Cộng Hòa của Miền Nam Việt Nam, đa số chúng ta đã vượt trùng dương, dùng sinh mạng mình để thử thách với giông tố, bão bùng, cướp bóc trên biển cả, để mong muốn có một ngày mình tìm lại được những gì đã bị cướp mất... Đồng Bào Tị Nạn trong chúng ta đã có nhiều vị đã hy sinh quảng đời còn lại nơi xứ người để kêu gọi đồng bào ta ráng gìn giữ truyền thống, và ráng trân quý Lá Cờ đã một lần bị hạ xuống nhục nhã, để rồi theo sau là hàng trăm ngàn nạn nhân chiến cuộc bị tống vào những “hỏa ngục” dờ sống dờ chết nhiều năm sau đó.

Nhờ những bậc đàn anh này, từ đó, lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ đã được dựng lại, và được coi là biểu tượng của Chính Nghĩa, của Tự Do, mà dưới lá cờ đó, những bậc Cha Anh trong thời Đệ Nhị Cộng Hòa đã mở vòng tay đón người Chiêu Hồi với đầy nhân tính. “Lá Cờ Vàng” do đó cần được tôn vinh.

Và để tiếp nối truyền thống này, Cộng Đồng Nữ Ước đã hợp tác với Cộng Đồng bạn ở New Jersey tổ chức gây quỹ hồi cuối tuần qua, 21 tháng 4, nhằm mong mời các Mạnh Thường Quân trong địa phương, góp sức hoặc tài lực giúp chúng tôi tổ chức Diễn Hành Văn Hóa Quốc Tế, để gửi thông điệp về Quê Nhà là người tị nạn chúng ta vẫn luôn hướng tâm về họ, vẫn luôn mong mỏi đưa “Lá Cờ Chính Nghĩa”, đầy nhân đạo và tình người về lại quê hương. Buổi gây quỹ đã được một số đồng đồng hương hai tiểu bang đến dự rất khả quan.

Dưới đây là một số hình ảnh của tiệc gây quỹ, nơi chúng tôi có dịp nghe Ca Sĩ Việt Khang cất lên những tiếng hát bi thương mà chính vì những bản nhạc "Anh Là Ai", "Việt Nam Tôi Đâu"... mà Việt Khang đã phải vướng vào tù CS nhiều năm trước đây.

Đồng Hương kính mến,

Nhắc đến Việt Khang và những năm tháng trong tù của người Ca Sĩ này, khó ai quên được những âm hưởng khốn cùng của một thời nước nhà ta rơi vào thời Đờ Đá. Thế nhưng sau khi trải qua bao gian khổ để “lượm lại” tự do, sống đời sống “không áp bức”, nhiều người đã thốt lời Cám Ôn Cộng Sản, vì nhờ chúng ruồng đuổi họ ra đi, nhờ chúng gián tiếp giết chết hàng chục ngàn “mầm non” ưu tú của nước Việt, vì kém may, bỏ mạng trên biển cả. Thế nên, Thoại Liên tôi, đã viết bài thơ dưới đây nhằm gửi đến họ, mong họ bớt uên oán với mảnh bằng họ lấy được ở xứ Cờ Hoa, tự do này:

Lộng Kiếng Khoe Bằng

Muốn mua khung kiếng lộng Bằng khoe
Lại ngại mấy ông “xóm dưới” dè!
Thân thuộc hỏi sao không lộng kiếng?
Tớ đành thừa... chẳng có gì khoe!
Bởi vì “tín chi” ngồi lâu được
Mà hễ “dur tram” tốt nghiệp hè!
Lắm đũa “à ha!” Bằng “liêng Kóng”
Kỹ sư “học đại” có chi tè!

“Học đại” lâu ngày đổ “kỹ sư”.
Lãnh Bằng lên mặt, chẳng gì “hu”!
Nhưng khi lớn tiếng “Nhờ Ôn Cộng”
“Xúc tiến đỳ dân” muốn ngất ngư!
Sống dở, phải lên ghe thử vận.
Thoát nạn, giờ ươn ngực vì vu!
Cảm ơn Cộng thẳng tay trừ dập
Giúp “chột” “thằng tôi” đỡ “kỹ sư”!

Đúng nghĩa: “chột” hơn kẻ mắt lòa
Nhưng mù khác xảo trá, điêu ngoa!
Người mù vẫn biết thương đồng loại,
Biết xót đồng liêu gặp ác ma!
Còn “chột” thấy nguy vờ chẳng thấy
Mượn thầy lấp hố để băng qua!
Mặc ai bỏ xác trên rừng, biển
“Chột” cứ điềm nhiên... chẳng phải ta!

Thụy Hoài Như (12032023)

Đăng lại bài thơ này, nhân kỷ niệm ngày Quốc Hận năm nay, 2024, Thoại Liên tôi cũng xin gửi nơi đây vài dòng “Sám Hối”.

Tôi gọi đây là “Sám Hối”, vì chính tôi đã không nghĩ đến công lao những người đi trước, bỏ công gìn giữ Lá Cờ Chính Nghĩa, và cố bám lấy chương trình “Diễn Hành Văn Hóa Quốc Tế” vào tháng 6 mỗi năm để giương cao Lá Cờ này trên Đại Lộ 6, thành phố Nữ Ước của chúng ta.

Tôi đã lầm tin “bọn xấu mồm” rằng Ông Tánh đã dùng tiền Cộng Đồng ủng hộ để tiêu pha cho những chai rượu X-O đắt tiền, chỉ vì tôi từng nhìn thấy ông khui loại rượu này mời một vài người khách quen biết tại địa phương của ông, cũng như những vị từ phương xa đến Nữ Ước chơi, những vị đã bỏ công và thời gian đến Nữ Ước hàng năm để tham dự Diễn Hành.

Tôi đã lầm tin “kẻ xấu mồm”, cho đó là tiền Cộng Đồng bị Ông Tánh hoang phí... và tôi đã không biết hư thực ra sao cho đến hôm 22 tháng tư vừa qua, khi tôi cùng Chủ Tịch Phong đi đặt Xe Hoa cho buổi Diễn Hành sắp tới. Trên đoạn đường này, tôi có trình bày rằng tôi không vận động xin tiền ủng hộ của những người quen biết tôi trong Chùa Chiếu Kiến vì tiếng đồn Ông Tánh phung phí tiền Mạnh Thường Quân ủng hộ cho những chai rượu đắt tiền...! Chủ Tịch Phong hỏi tôi, “Từ Anh làm Thủ Quỹ đến nay, Anh có xuất tiền chi cho chai rượu nào như vậy chưa?” Tôi thành thật trả lời, “Ngay cả tiền Beer cũng chưa trả lần nào.” Chủ Tịch Phong tiếp, “Nhờ Anh nói lại với những người chưa từng bước vào đây 'vác ngà voi' là tự Ông Tánh từng làm ra tiền, lại có tiền già của chính ông ta. Ông ta dùng tiền đó để khoản đãi khách của ông ta là cái tội sao? Tôi có chân trong Cộng Đồng cũng ngót 20 năm, tôi chưa hề thấy ông Tánh đưa hóa đơn đòi tiền rượu cho Thủ Quỹ bao giờ cả.”

Chao ơi, vừa nghe những lời này tôi bàng hoàng như mình vừa trải qua một cơn ác mộng. Ngày ông Tánh qua đời, tôi đi Nhà Quàn, bái ông ba lạy để ngẫm “Tạ Ôn Ông đã gây quỹ giúp Cộng Đồng tiếp tục giương cao Cờ Chính Nghĩa”, dù vào năm 2015, ông ta không muốn tôi dính líu đến chuyện tiền bạc để tôi phải bước vào rồi bước ra trong vòng 3 tháng. Nhưng sau khi ông mất, và tôi được mời trở lại tiếp tay Cộng Đồng, thì đúng lúc bà Tara Thu tung số tiền dành dụm nhiều năm để “phụ trả chi phí/tiền máy bay/tiền phòng” cho một số người đến từ phương xa, khi mùa Dịch Covid vẫn còn như cái đe, 2022, và mọi người phải dè dặt dè sau... Thế là không hiểu ắt giáp gì tôi đã vội tin...tiền ủng hộ đã bị lạm dụng vô lý!

Nay, nghe được tin này... tôi xin viết ra đây lời Sám Hối, xin gọi đến Chú Tánh và gia đình... Chú làm ra tiền, Chú dùng nó đãi đàng bạn bè Chú... Đó là quyền của Chú. Hy vọng kẻ thói mồm, đọc dòng chữ này sẽ cùng tôi Sám Hối... Và nếu còn nghi ngờ, hãy bước vào Cộng Đồng cùng tôi vác ngà voi... Chúng tôi tuy không dư dả như những vị hay “bàn ra, tán vô”, nhưng chính tôi chẳng hạn, tôi chưa hề dang tay đòi tiền xăng, tiền toll, khi phải đi qua đi lại hai ba tiếng đồng hồ lái xe quanh NY, NJ, và Phila.

Rất mong lời Sám Hối này được quý Anh Chị Em trong Cộng Đồng hiểu và giúp đỡ.

Cộng Đồng ta tuy đã được thành lập khá lâu, vẫn chưa có được một Trụ Sở chính danh để các bậc Cha, Anh tới lui chuyện trò, hoặc chơi cờ giải trí.

Kính,

Thoại Liên TTK CĐNVQGN
Kiêm Thủ Quỹ DHVHQT